

Долі людські

Зіркою Зоряну називали змалечку рідні та й усі в селі. Росла дівчина у багатодітній сім'ї: вдома, крім неї, - ще п'ятеро дітлахів. І коли Славка вчула, що її син-одинак Ігорцю із Зіркою зустрічається, питання, як кажуть, поставила руба: тільки через мій труп. «Не буде тая голодранка мені невісткою, - кричала на всю вулицю, - дивися, дівота, на кого позарилася...».

Зоряна знала, що її ненавидить мати Ігоря і обиває всіляко, але, мабуть, так хохла хлопця, що поставити крапку у стосунках не знаєши сили. Та й Ігор присягався дівчині у коханні. Казав, перебіситься мати і заспокоїться... «Мусить змиритися. Це ж мій вибір, і мені, а не матері, з тобою жити», - вітшав дівчину...

А за якийсь час відчула Зоряна, що носить під серцем дитя. Розповіла коханому. «Усе добре, Зірочко. Ми одружимося», - запевнив Ігор.

Що було вдома, коли Ігор роз-

Зірчині клопоти

повів про Зорянину вагітність - невідомо. Сусіди, правда, цілу ніч не спали - такі прокльони сипала Славка на Зірчину, а час від часу й на синову адресу. Дуже, видно, взяла собі до голови, що її син-одинак таки має намір одружитися із тою голодранкою, бо через два дні з неврівном зірвом потрапила Славка до лікарні. Це й поставило вирішальну крапку в усьому, Йогр почав унияти Зоряну.

Ні сама дівчина, ні її рідні не ходили до Славки із якими-то проханнями, більше того - обмініали її хату десятою дорогою. Односельці, що правда, не раз закидали Славці, що недобре вона чинить, бо хоча у дівчини сім'я багатодітна, але працьовита і порядна. І якщо вже так сталося, що вона чекає дитину, то хай би одружився Ігор. Це ж і його діяла... «Ні, - відрізала Славка із люття, - то Зірчині клопоти...».

Згодом народила Зоряна хлопчика. Назвала Павликом. Пологи були важкими, і коли дитинці виповнилося три місяці, з'ясувалось, що у нього одна ніжка коротша за іншу. Слов-

том, за прогнозами лікарів, малий може ніколи не звестися на ніжки. Що вже не найзідлася Зоряна із Павлусем по різних лікарях і санаторіях. І вдома - масажі, лікувальні ванни. Люди навіть гроши збиралі, щоб хоч чимось допомогти дитині. «Ігорку, син твій хворий, гроши збиратимемо усім селом. Може, даси і ти що?» - крикнула з подвір'я сусідка. Із хати вилетіла оскаленіла Славка: «І чого ж ти мені до сина вчепилася, га? Якщо Зірчина дитина хвора, то - її клопоти. Зірчині то клопоти, - кричала, як навіжена...

Але з Божої ласки усе обійшлося, і Павлусь у два з половиною роки звівся на ніжки. Спершу невпевнено ступав, а далі - усе сміливіше. Щоліта Зоряна із сином іздили у санаторій. Непросто було, бо ж на все треба гроши, але якось помаленьку...

Зоряна так і не вийшла заміж - усе життя присвятила синові. А Павло - молодець: у школі відмінник, справжня маміна гордість...

Не одружився Йогр. Хоча й одинак, та жодна не повелася на Слав-

чині маєти. Із Зоряною вони зустрічались рідко і ніколи ні про що не говорили - миналися, як чужі. Що кожен мав на думці - хтозна, але Зоряна, мабуть, образи на батька свого сина не мала. Он який краєнь і розумник її Павлусь...

Не можна сказати, що Ігор був якісь гульяй - ні, яке там. Уже й тридцять давно минуло, а він усе тримався материнією спідниці і був упевнений, що тільки матір знає, що для нього краще. А останнім часом почав випивати. Не раз у відчай Славка заломлювала руки: «Боже, і за що мені така кара?! Женився б вже... На кому-небудь, лише б женився... Хай би жінка пильнувала...».

Але Ігор не одружувався і пив з кожним днем усе більше...

Час минув швидко. Закінчив Зорянин Павло вуз, роботу гарну має у місті. Вже й невістку привів у дім. Тішиться Зірка, від радості аж сльозу втирає. Живут діти у місті, і її до себе клинуть: «Ти, я тут, у селі буду. Щось притима і вам допоможу», - каже Зоряна. А вони й не забувають про матір. Щотижня, а то й частіше, у гості навідується. А буває, Зоряна у них гостєю. А це от внуатко народилось, то цілу зиму у дітей жила, допомагала бавити. Добре все у них, і у Зірки серце радіє. Аж роззвіла на скілі літ...

А Ігор якось п'яний ішов дорохою і потрапив під машину. Залишився після тієї пригоди калікою, прикутий до ліжка. «Ой люди, - заломлювала руки Славка, - яке горе! І на кого ж я тебе залишу, сину! Я ж не вічна, я ж ще яких пару літ, та й минуса...».

Люди спіччували, бо так воно й справді. «І що з тих маєтків, і що з того, що одинак, - перешіптувалися жінки, - он воно як життя повернуло. А женився б тоді на Зірці... Та точно б не покинула, навіть пияка. А так що? Але тепер - то вже не Зірчині клопоти...».

Руслана ЦИЦЮРА

Щоб не сталося лиха

У жовтні були проведені планові перевірки дотримання протипожежної безпеки в обласному спеціалізованому будинку-інтернаті (с. Іванків), в гуртожитках Андрушівського професійного ліцею та ПП «Андрушівка». Було виявлено ряд недоліків, які суттєво впливають на організацію протипожежного захисту: не проведено перевірку силової та освітлювальної електромеханічної опір ізоляції, будівлі лише частково забезпечені первинними засобами пожежогасіння, необладнані системою автоматичної пожежної сигналізації.

В котелях відсутні порошкові вогнегасники. У житлових кімнатах та гуртожитків немає пам'яток для його мешканців із застереженою протипожежною інформацією. Також є ряд порушень в електротехнічних подарствах.

Коли станеться лиxo, вказані недоліки можуть ускладнити гасіння пожеж і привести до загибелі або травмування людей, знищенння матеріальних цінностей.

Анна БОКОВНЯ, головний інспектор Андрушівського РС управління ДСНС України в Житомирській області, лейтенант служби цивільного захисту

**Служба 101
застерігає**

КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

В період з 28 жовтня по 3 листопада в Андрушівському РВ УМВС України в Житомирській області зареєстровано 80 заяв та повідомлення про злочини і пригоди.

28 жовтня гр. К., житель м. Андрушівка, повідомив, що за місцем проживання виявлено труп гр. О., 1993 р.н. При огляді тіла встановлено, що смерть стала внаслідок самогубства.

29 жовтня черговий фельдшер Андрушівської ЦРЛ повідомила, що до лікарні доставлено гр-ку Н., жительку с. Ярещики, якій наніс тілесні ушкодження її чоловік. Перевірку проводять дільничні інспектори міліції.

29 жовтня гр. В., житель с. Ярещики, повідомив, що не відомі особи викрали його коня. Вирішується питання про порушення кримінального провадження.

Оксана ОГІР, інспектор по РЗГФ, ст. лейтенант міліції

У ВАС ПРОБЛЕМИ ІЗ ЗОРОМ?

19, 20, 21 листопада з 9.00 до 17.00

**виїзна бригада Київського медцентру "ОФТОМЕД",
консультує хворих на зір та лікує за допомогою терапевтичного лазера (не хірургія)**

Вартість комплексного обстеження - 80 грн

(діагноз, рекомендації, рецепти на окуляри, вимірювання внутрішньоочного тиску)

Вартість одного сеансу ЛАЗЕРОТЕРАПІЇ:

Для дорослих - 120 грн; для дітей до 12 років - 80 грн.

спеціальна програма для дітей: лазер, комп'ютер, бріз-окуляри.

обстежує хворих на зір

висококваліфікований лікар-офтальмолог в порядку живої черги

ЧЕКАЄМО ДІТЕЙ І ДОРОСЛИХ ЗА АДРЕСОЮ: м. Андрушівка, вул. Леніна, 9
(центральна районна аптека № 48)

ліц. МОЗ Укр 603486 від 17.10.2011 тел. (044)362-62-95 oftomed5@gmail.com

ТОВ "Андрушівський маслосирзавод"

ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

- електрогазозварювальника;
- слюсаря-сантехніка;
- слюсарів-ремонтників;
- інженера з метрології;
- механіка (цеху);
- начальника ремонтно-механічної майстерні;
- акумуляторника;
- слюсаря-ремонтника електронавантажувачів;
- інженера з організації експлуатації та ремонту;
- водіїв;
- слюсарів КВП і А;
- електромонтерів;
- токаря.

Тел.: 067-412-68-42;

067-411-37-27.

За довідками звертатись до відділу кадрів.

М'ясопереробне підприємство закуповує ВРХ та коней.

**Тел.: 067-251-04-25,
097-353-44-07.**

КУПЛЮ ДОРОГО коні та бички.

Тел.: 067-509-80-89.

ПРОПОНУЮ роботу автослюсаря, шиномонтажника, мийника на СТО. Тел.: 098-19-19-500.

ПРОДАЄТЬСЯ газифікований будинок в с. Нехворощ. Тел.: 096-26-92-708; 2-33-94.

КОМП'ЮТЕРНЕ ОБСТЕЖЕННЯ

Є можливість виявити причину ваших захворювань.

Прийом та консультацію проводить лікар вищої категорії. Попередній запис за тел.: 8(067)
410-52-65, 093-653-36-59.

МЕБЛІ В КРЕДИТ від виробника (вул. Вояна, 15). Оформлення за 5 хвілин. Без переплат. Доставка. Тел.: 068-783-55-06.

КРИМСКИЙ РАКУШНЯК, безоплатна доставка, СУПЕР-ЦЕНА! Тел.: 067-558-15-50.

ПАМ'ЯТАЄМО, СУМУЄМО...

7 листопада минуло 2 роки, як перестало битися серце нашого дорогого братика

ДУДАРИКА Валентина Петровича.

Минають дні - пройшло 2 роки,

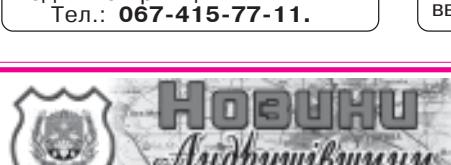
А ми все ждем, не чути кроків...

А серденько болить і ми сумуєм,

Ніколи голосочку твоєї ми вже не почуєм.

Хто знав Валентина Петровича, пом'яньте добрым словом.

З болем у серцях сестри Зінаїда з сім'єю, Надія, племінники Любов, Галина, Володимир з сім'ями, хрещениця Марина з чоловіком

Районна громадсько-політична газета
Реєстраційне свідоцтво ЖТ 268 від
16.04.2003 р.

СПІВЗАСНОВНИКИ:
Андрushівська районна державна адміністрація,
районна рада, трудовий колектив редакції

Адреса редакції: 13400, м. Андрушівка, вул. Кірова, 2.
Телефони: редактор- факс (236) 2-16-30,
відповідальний секретар, бухгалтерія, комп'ютерний центр 2-19-35.
Електронна пошта: Kuriata@meta.ua

Газета набрана, зверстана і виведена на фототехніку на редакційному видавничому комплексі. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За точність викладених фактів і достовірність реклами відповідають автор і рекламодавець.